

USUD OD SROKA

Fatalnost sroka sapinje Hrvata:
u boju bješe produžetkom ata,
baštinik glavni kuge, glada, rata,
vjeko siroče kojem fali tata.

Nek svećenstvu breme celibata,
narod je vođen šutnjom enigmata;
draža mu češće sva srebra, sva zlata,
no potraga za kvintesencom blata.

Taj podmet žaca i generalatâ,
znalac zanata, ma i bez alata,
uklet: da jezik vlastiti svojata.

Mrak na očima stijeg mu je inata,
pamćenje omče nastavlja kravata,
narudžbom bratskom prijeti mu salata!

...

(Zarez, 2. 4. 1999.)

KOPANJE TRGA

Kopali smo, kopali, jamu ispod bana
dokle netko drugi pod nama je kopao.
A sve smo to radili bez suvislog plana,
zavlačeći (zar je mrtvac bio topao?)

Što obdan iskopa se, zatrpa se obnoć,
smute se ideje, digne oblak glasina.
Tragajuć za nečim što bi moglo spasit nas,
suhu izvor našli smo u iskopu grobnom.

A crna je rupa gutala i gutala
dok se grad nadnosio nad taj mračni bezdan,
reklo bi se razjaplijen s onu stranu zvijezda.

U mrak zurili smo. Tko nas je zaludio?
(Kažu, svaki od nas ima u tom udio.)
U crnoj su rupi naša lica plutala.

...

15. listopada 1986.

(Forum, 1-2 1991.)

KVRGIĆEVA PREOBRAZBA

Taj trošni kaputić tvoga Mockinpotta,
iz predstave nošen u predstavu, slikom
kazuje svu slavu ljudskoga života,
istina je, više šaptom neko vikom.

Tebi je taj bijedni, pohabani kaput
postao plaštem i ozračjem sjaja.
Tek trošenje sámponio si na put
iz scene u scenu kao sjenu raja.

Dospiješ li i ti do dragoga Boga,
kad već ne treba ti trapljenje ni joga
a niti da vječnost ićim te svojata,

moći ćeš pokazat, mjesto ine nošnje,
ko spomenik svoje bajoslovne trošnje,
golu kožu, cimer glumačkog zanata.

...

(Vijenac, 6. 4. 2000)

SEDAMDESETE, POETIKA

Nema spasa,
ide vam ususret,
pa već iz daljine od dvadesetak koraka dovikuje:
Hej ti tamo, ti materina,
da, ti,
stani tu ili ču ti promijeniti lični opis,
što se prćiš kad ti na čelu piše tko si, što si,
samo se ne pravi da me nisi primijetio,
mogao bi manje dizati nos,
znamo se mi dobro,
što misliš, da si sam na svijetu,
gdje gori, kud si navro,
ponašaj se bar jednom kao ljudsko biće,
kad ti se netko obraća, red je da ga saslušaš,
što čekaš, učini već nešto,
ako već ne znaš ljudski,
opali me barem dobro nogom u dupe,
ajde, stari, daj mi cigaru,
pa ču ti ispričati sve
što sam im rekao o tebi.

...

(Vijenac, 6. 4. 2000.)

GELERI

Neki geleri lete još iz prošlog rata. Svakako to je onaj koji pratim rečenicom kao jednu od ratnih pojava kakve sam najbolje upamto. Ono što u mom gradu nije bilo srušeno od saveznika, koji i u ovom ratu nastavljaju točno ondje gdje su stali, bilo je osuto s bezbroj brazgotina gelera. Često mi se činilo kako bi bilo bolje da je sve srušeno, nego da je sve tako naruženo. Grijeoš sam priželjkujući novi vrli netaknuti svijet umjesto onog načetog, ali koji je izdržao. Kao da u takvoj ruševini ne živim i danas. Ukoliko se geler, zaboravim li ga podržavati u lijetu, konačno ne sukobi sa mnom.

...

(Vijenac, 6. 4. 2000.)

IZBORI 1982.

četiri happeninga

čitati parole
ići gradom
rastavljati parole na sastavne dijelove
ići gradom
birati između tako dobivenih dijelova
ići gradom
stvarati od dijelova nove parole
ići gradom
uzimati tako dobivene parole
ići gradom
rastavljati parole na sastavne dijelove
ići gradom
birati između dobivenih dijelova
ići gradom
stvarati od dijelova nove parole
ići gradom
postupati na rečeni način
ići gradom
sve dok se opet ne dobiju početne parole
ići gradom

izabirati oblake
čekati povoljan vjetar
na prikladne oblake projicirati parole
čekati povoljan vjetar
pamtiti riječi koje se gube
čekati povoljan vjetar
praviti umjetne oblake projicirati parole
praviti umjetni vjetar
projicirati
pamtiti oblake
pamtiti vjetar
pisati parole po zidovima

ZVONIMIR MRKONJIĆ

(Split, 6. 6. 1938.)

prelaziti ulice pišući po kolniku
osvajati parolama nove i nove površine
zatim hodati po parolama
dobro ih utabati
pišući zidati nove zidove
probijati nove ulice pišući
pisati hodati zidati
hodati zidati pisati

pisati parole
po mogućnosti nekoliko decenija prije
puštati ih zatim da blijede
do neprepoznatljivosti
pisati ponovo preko starih slova iste parole
po mogućnosti nekoliko decenija poslije
rekonstruirati slovo po slovo
riječ po riječ rekonstruirati
do neprepoznatljivosti
pisati parole
po mogućnosti prije i poslije
dokle god bude raspoloživih snaga za vršenje te radnje
do neprepoznatljivosti
vršilaca

...

(Vijenac, 6. 4. 2000.)

PRIPJEVI

O ozbiljnim vremenima sve si rekao.
Ponovo pripaljena svijeća
potrošila je dotle sav kisik
naprežući se proizvesti više svjetla.

Vremena nailaze ko gromade ledenjaka
na bolesno toplu vjetru
uz jata zaumnih ptica oko bregova
razvaljujući pristaništa.

Uglavnom se slažemo u tome
proročanstva nisu usuglašena
događaji unutraške upadaju među njih
i opet ih samo slijepci nisu prepoznali.

Domovina dogorijeva oko plamena
kljasti, bogalji, onijemjeli
oni na koje je pao trak milosti
oprženi prevelikom ljubavlju
padaju joj na grudi
ne pridižu se više.

...

(Vijenac, 25. 3. 1999.)